



Régi, majdnem elfelejtett fajták ezek, amelyeket jelenleg a Tündérbert mozgalom igyekszik megmenteni az unokáknak. Ezt a régi őshonos gyümölcs örökségvédő mozgalmat Kovács Gyula pórszombati erdész pomológus indította útjára saját Medes-hegyi kertjének gyűjteményéből ahonnan napjainkra már a Kárpát-medencében több mint száz Tündérbert jött létre.

Az idén szeptember végén a Pilisi Parkerdő Zrt. Budakeszi Tündérbertjében adott otthont a Tündérbertek V. Találkozásának ahol 7 faj összesen 888 példányát tekinthették meg az érdeklődők. A mára már hagyományná vált rendezvénysorozat szakmai előadásokkal és bemutatókkal a hazai őshonos gyümölcsfák megőrzésének fontosságára, egyben a biológiai sokféleségre és az agrobiodiverzitásra hívta fel a figyelmet. A látogatóknak a gyümölcsökkel is volt alkalmuk megismerkedni egy rögtönzött termés bemutatón.



Befejezésül Kovács Gyula szavaival zárnam ezt tudósítássá vált kerti naplót: „Azt gondolom, hogy az elmúlt éveknek egyik nagy tanulsága, hogy a hagyományok és a magyar örökség őrzésében egyedül csak magunkra számíthatunk. És ez jól is van így, hiszen egyértelművé vált, hogy az európai projektek és hasonló programok ezt nem fogják megoldani. Ez a mi dolgunk. Viszont az a nemzet, vagy közösség, amelyik nem tudja megőrizni a saját hagyományait, tradícióit, az nem életképes. Azt látom itt a rendezvényen is, hogy nagyon sokan vagyunk, de ahhoz hogy egy ilyen Kárpát-medencét is átfogó örökségvédő mentőakció, olyan szintre emelkedjen, amely eredményekkel is kecsegtet. Abban a társadalomnak legalább egy százaléka kellene, hogy részt

vegyen. Jelenleg szerintem ez a hányad egy ezreléket tehet ki, de ez az egy ezrelék is óriási dolog. Úgy vélem, hogy ha nem is a józan belátás, de az elkövetkezendő idők történéseiből eredő kényszer rá fogja döbenteni az embereket, hogy mit is pusztítunk el valójában. Ezért nagyon bízom abban, hogy ha későn is, de előbb-utóbb eszmélni fogunk és ennek az örökségnek, úgy a gyümölcsészetben, mind a belőle fakadó tevékenységeknek jelentős részét sikerül megőrizni utódainknak.” Végzőn pedig a *Göcsej és Órség hagyományos körtéjfajtái* című könyvet ajánlom a gyümölcskedvelő kertészeknek.

GYOMBOLAI MÁRTON:

ÚJRA KÜLDESZ (LELKIGYAKORLAT UTÁN)

Új útra küldesz, Uram, engem,
Testvér szavaktól gazdagabban,
Testvér szívektől melegebben.
Uram, szolgál most csak azt kéri,
Hogy az maradjon benne a régi,
Ami Tőled van, ami égi!
Viharban, csöndben, napsugárban,
A madártrillák himnuszában,
Csikorgó, ordas, rideg télben,
Minden kinyújtott emberkézben:
Add, hogy mindig a kezed lássam!
Segíts hát menni, szólni, tenni,
Roskadva nálad megpihenni.
Te légy indító, friss reményem,
Szeresd velem kicsi népem,
S kiért naponta neved áldom,
Hű társul úgy add drága párom,
Hogy az maradjon bennünk régi,
Ami Tőled van: ami égi!

